

Mishnah Bava Kamma, chapter 7

משנה בבא קמא פרק ז

(1) There is more frequent occasion for the measure of double payment [*kefel* to be applied for theft, in accordance with Exodus 22:3] than the measure of fourfold or fivefold payments [for the slaughtering (or selling) of a sheep or ox respectively], since the measure of double payment applies both to something live and something inanimate, whereas the measure of fourfold and fivefold payments [for the slaughtering (or selling) of a sheep or ox respectively] applies only to an ox

and a sheep [respectively], as it says, "If a man steals an ox or a sheep and then slaughters it or sells it, then he must pay five cattle animals to replace [each] ox and four flock animals to replace [each] sheep. (Exodus 21:37) One who steals articles already [stolen] in the hands of a thief need not make double payment [since regarding *kefel* the verse states "And the item is stolen **from that man's house** — if the thief is caught, then he must pay double." (Exodus 22:6) The Sages deduced, only if stolen from **that man's house** but not if stolen from the house of the thief], and so too, one who slaughters or sells [the animal] while in the possession of [another] thief need not make fourfold or fivefold restitution [since the fine of fivefold includes the double payment for the theft, which, in this case, he cannot be fined, as stated above, and we don't find a fine of threefold].

(2) If a thief is convicted of the theft [of a sheep or an ox] based on the evidence of two [witnesses], and of the slaughter or sale [of it] by the same two, or based on the evidence of another two witnesses, he has to make fourfold or fivefold payment [respectively]. If he steals and sells on the Sabbath [for though it is prohibited to do business transactions on the Sabbath, no capital charge is

רבנו עובדיה מברטנורא

א מרובה. בדבר שיש בו רוח חיים ובדבר שאין בו רוח חיים. דכתיב (שמות כ"ב) על שזה שלמה על כל אבדה וגו' ישלם שנים: **אין הגונב אחר הגנב וכו'.** דכתיב (שם) וגונב מבית האיש ולא מבית הגנב: **ב גנב על פי שנים.** כלומר שנים מעדיין אותו שגנב: **גנב ומכר בשבת.** אבל טבח שהוא

א מרבה מדת תשלומי כפל ממדת תשלומי ארבעה וחמשה, שמדת תשלומי כפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים, ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד, שנאמר (שמות כא) כי יגנב איש שור או שה וטבח או מכרו וגומר. אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל, ולא הטובח ולא המוכר אחר הגנב משלם תשלומי ארבעה וחמשה: **ב גנב על פי שנים, וטבח ומכר על פיהם או על פי שנים אחרים.** משלם תשלומי ארבעה וחמשה. **גנב ומכר בשבת.** גנב ומכר

thereby involved, and civil liability could thus be established; however, if he slaughtered on the Sabbath, for which there would be a capital charge, and where there is a capital charge there is no monetary liability]; or if he steals and sells for idolatrous purposes [but does not worship]; or if he steals

לְעֹבֶדְהָ זָרָה. גָּנַב וְטָבַח וּמָכַר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. גָּנַב מִשְׁלַל אָבִיו וְטָבַח וּמָכַר וְאַחַר כֵּךְ מֵת אָבִיו, גָּנַב וְטָבַח וְאַחַר כֵּךְ הִקְדִּישׁ, מִשְׁלָם תְּשַׁלְּמוּ אֲרֵבָעָה וְחֲמִשָּׁה. גָּנַב וְטָבַח לְרִפּוּאָה אוֹ לְפְלָבִים. הַשּׁוֹחֵט וְנִמְצָא טְרֵפָה. הַשּׁוֹחֵט חוֹלֵץ בְּעֶזְרָה. מִשְׁלָם תְּשַׁלְּמוּ אֲרֵבָעָה וְחֲמִשָּׁה. רַבִּי שִׁמְעוֹן פּוֹטֵר בְּשֵׁנֵי אֵלוֹ:

and slaughters on the Day of Atonement [as for desecrating the Day of Atonement — in contrast to the Sabbath — no capital charge is involved, the sole punishment is *karet* by Divine punishment, or thirty-nine lashes by the Courts (see Makkot 3:15) and though one who receives lashes does not pay, here we are referring to a case where he was not properly warned and thus is exempt from lashes]; or if he steals from his own father, and after he had slaughtered or sold his father died [and the thief became heir to the estate]; or if he steals and slaughters and then consecrates it, he has to make fourfold or fivefold restitution [for the slaughter which preceded his father's death or the consecration, in the first case, he divides the payment as he would the estate]. If he steals and slaughters to use the meat for medicinal purposes or to give to dogs; or if he slaughters and finds the animal *treifah* [i.e., ritually unfit to be eaten due to a life-threatening disease or defect in the animal]; or if he slaughters it as unconsecrated in the *azarah* [the precincts of the Temple Courtyard where only sacrificial animals might be slaughtered, thereby resulting that the meat becomes prohibited; still, even though in the latter two cases, the slaughtering did not permit the meat to be eaten], he has to make fourfold or fivefold restitution [as the ritual unfitness of the animal, in the last two cases, is not due to defect in the act of slaughter but arises through other circumstances]. Rabbi Shimon, however, rules that there is exemption in these [last] two cases [of fourfold or fivefold payment, for it is his view that improper slaughter is not considered legally to be slaughter].

רבנו עובדיה מברטנורא

ענוש סקילה. קם ליה בדרבא מיניה: **וטבח ביום הכפורים**. שאין ודונו אלא כרת. ובגון דלא אתרו ביה ולא לקי, דקיימא לן כל חייבי מלקיות שוגגים חייבים בתשלומין. אבל חייבי מיתות ב"ד, אפילו שוגגים פטורים מן התשלומין: **וטבח ומכר ואחר כך מת אביו**. אבל מת אביו ואח"כ טבח, תנא סיפא דפטור, דשלו הוא טובח ושלו הוא מוכר, שהרי ירש את אביו: **בשני אלו**. בטרפה ובחולין בעזרה. דקסבר ר"ש שחיטה שאינה ראויה לאו שמיה שחיטה. אבל לרפואה ולכלבים, שחיטה ראויה

(3) If a thief [is convicted of the theft of an ox] based on the evidence of two witnesses, and of the slaughter or sale of it based on the evidence of the same two, and these witnesses are later proved *zomemim* [i.e., plotting witnesses, proven by the subsequent evidence of two other witnesses to have been absent from the location of the offense at the alleged time of occurrence], they must pay [the accused] in full [i.e., five times the value of the alleged theft, as is the rule of plotting witnesses, that they pay what they plotted to do to their victim (see Deuteronomy 19:19)]. If, however, the theft [has been established] by the evidence of one pair of witnesses, and the slaughter or sale by that of another pair, and both pairs are proved *zomemim*, the first pair makes [to the accused] double payment [representing the *kefel* which the intended victim would have had to pay through them for the alleged theft] and the second pair, threefold payment [i.e., the difference between the double and the fivefold payment intended by the witnesses to have been inflicted on the intended victim]. If [only] the second pair were proved *zomemim*, the thief makes double payment [as the evidence regarding the theft still holds good], whereas they pay [him] threefold [i.e., the difference between the double and the fivefold restitution intended by them to have been inflicted on the accused thief]. Should one of the second pair of witnesses be proved *zomem*, the testimony of the second pair becomes null and void (see Makkot 1:7). Should one of the first pair of witnesses be proved *zomem*, the entire testimony [of both pairs] becomes null and void, for

רבנו עובדיה מברטנורא

היא, דאי בעי מצי אכיל מינה: ג האחרונים משלמים שלשה. לשור. וכגון שהזמו אחרונים תחלה. דאי עידי גניבה הזמו תחלה, בטלה לה עדות טביחה, דדילמא בעלים מכרוהו לו, וכי מתזמי אמאי משלמי: בטלה עדות שניה. והוא משלם כפל משום עדות ראשונים. והן פטורין, דאין עדים משלמין ממון עד שיוזמו שניהם: בטלה כל העדות. והוא פטור והם פטורים. ואפילו חזרו והזמו אחרונים אח"כ, אין משלמין, שהרי בטלה עדותן כבר והוכחשו, כיון דלא גנב לא טבח, ואהכי לא מחייבו אלא אעמנו הייתם שהוסרה גופה של עדות. וכל שכן אם הזמו שנים הראשונים תחלה, שעדות שניה בטלה. אלא שבזמן שלא הזמו אלא אחד, בטלו שניהם. אבל כשהזמו שניהם, לא

ג גנב על פי שנים וטבח ומכר על פיהם. ונמצאו זוממין, משלמין הכל. גנב על פי שנים וטבח ומכר על פי שנים אחרים, אלו ואלו נמצאו זוממין, הראשונים משלמים תשלומי כפל. והאחרונים משלמין תשלומי שלשה. נמצאו אחרונים זוממין, הוא משלם תשלומי כפל. והן משלמין תשלומי שלשה. אחד מן האחרונים זומם. בטלה עדות שניה. אחד מן הראשונים זומם. בטלה כל העדות.

if there was no theft there could be no [illegal] slaughter or sale [for the fine of fivefold includes the double payment for the theft, so that when the initial theft could not be established, as in the case here, no fine could be imposed for the slaughter or sale].

(4) If the theft [of an ox or a sheep] was testified to by two witnesses [see Deuteronomy 19:15, “One witness will

not rise up against a man for any iniquity”], whereas the [subsequent] slaughter or sale of it was testified to by only one witness, or by the thief himself, he would have to make double payment [for the act of stealing testified to by two witnesses] but would not have to make fourfold and fivefold payments [as the act of the slaughter or sale was testified to by one witness, who, in matters of fine, is of no consequence at all, even for the purpose of imposing an oath. So, too, the admission of the thief himself, is of no consequence, regarding matters of fine]. If he stole and slaughtered it on the Sabbath [being a capital offense, all possible punishments and liabilities are merged and the offender is only liable the most severe penalty, which is the death penalty], or if he stole it and slaughtered it for the service of idols [being a capital offense in which all possible punishments and liabilities are merged], or if he stole it from his own father, who subsequently died and the thief then slaughtered it or sold it [so that at the time of the slaughter or sale, the thief as a joint heir, was also a joint owner of the animal], or if he stole it and consecrated it [to the Temple, and Temple property is not subject to the law of the fine], and afterwards, he slaughtered it or sold it, he would have to make double payment, but would not have to make fourfold and fivefold payments. Rabbi Shimon, however, says: In the case of consecrated

רבנו עובדיה מברטנורא

בטלה עדות ראשונה אלא משלמין כפל: ד על פי עד אחד. אע"ג דמלתא דפשיטא היא דאין משלם ארבעה וחמשה על פי עד אחד, הא קמשמע לך דעל פי עצמו דומיא דעל פי עד אחד, מה עד אחד אי אתי עד אחד בתר הכי מצטרף בהדיה ומיחייב, על פי עצמו נמי אי אתו עדים בתר הודאתו מחייבי ליה, דמודה בקנס ואח"כ באו עדים חייב. והני מילי באומר לא גנבתי ובאו עדים שגנב, וחזר ואמר טבחתי ומכרתי, ובאו עדים אח"כ שטבח ומכר, חייב, שהרי כשאומר טבחתי ומכרתי אינו מחייב עצמו בכלום, שידוע הוא שמודה בקנס פטור, ואין כאן הודאה של כלום. אבל באומר גנבתי ובאו עדים שגנב, פטור. דחייב עצמו לשלם קרן מיהא בהודאתו, הלכך הודאה גמורה היא ופטור מכפל, אע"פ שאח"כ באו עדים: ומת אביו. והוא יורשו ולא הוויא טביחה כולה באיסורא: גנב והקדיש.

cattle [where one said עלי — it is incumbent upon me to bring a sacrifice], the loss of which the owner has to make good, the thief has to make fourfold or fivefold payment [Rabbi Shimon does not argue with the

first opinion in this Mishnah, but rather with another ruling by the Sages, that a person who steals a dedicated animal from the house of the owner is exempt from four and fivefold payments, as is deduced above (see Mishnah 1), only if stolen from **that man's house** but not if stolen from the house of the thief or of *hekdesh*; however, where he is ultimately responsible for the animal, Rabbi Shimon maintains that this would fall under the category of **that man's house**], but in those cases [where he pointed to an animal and said הרי זו — let this animal be a sacrifice] the loss of which the owner does not have to make good, the thief is exempt [for it is only then that we may consider the animal as not having been stolen from “**that man's house**,” since he is not responsible, if it gets lost or stolen].

(5) If he sold [the stolen sheep or ox] with the exception of one hundredth part of it [in which case the sale did not extend to the whole animal], or if he had some partnership in it [before he stole it, in which case the entire act of the sale was not unlawful], or if he had slaughtered it and it became *neveilah* under his hand [i.e., he didn't slaughter it properly], or if he stabbed it or tore loose [the windpipe and gullet before cutting, thus rendering the animal *neveilah*], he would have to make double payment [for the act of theft] but would not have to make

רבנו עובדיה מברטנורא

כי קא טבח דהקדש קא טבח ולא דבעלים: ר"ש אומר קדשים שחייב באחריותם וכו'. ר"ש לא אמילתיה דת"ק קאי ולא פליג עליה בגנב והקדיש ואח"כ טבח ומכר. אלא שמעיננהו ר"ש לרבנן בדוכתא אחריתי דאמרי הגונב הקדש מבית בעלים פטור, דכתיב (שמות כ"ג) וגונב מבית האיש ולא מבית הקדש. ועלה קאי ר"ש ואמר קדשים שחייב באחריותן חייב, דקרינן ביה וגונב מבית האיש, דכיון דהבעל חייב באחריותם כי קא טבח דמריה קא טבח. ובקדשים שחייב באחריותן נמי לא מחייב ר"ש תשלומי ארבעה וחמשה אלא כשחטן תמימים בפנים לשם בעלים אלא שנשפך הדם, או ששחטן בעלי מומין בחוץ. ואע"פ שלא נפדו, סבר כל העומד לפדות כפדוי דמי והויא שחיטה ראויה. אבל אם שחטן תמימים בחוץ, הויא שחיטה שאינה ראויה. ושמעינן ליה לר"ש דאמר שחיטה שאינה ראויה לאו שמה שחיטה ואינו חייב עליה תשלומי ארבעה וחמשה. ואין הלכה כר' שמעון: ה' מכרו חוץ מאחד ממנא שבו. גנב שמכר כל השור חוץ מדבר מועט שבו, מן הדברים הנותרים עמו בשחיטה, פטור, דכתיב (שמות כ"א) וטבחו או מכרו, עד שימכור כל הדברים הנותרים בטביחה. לאפוקי

fourfold and fivefold payments [since these are not considered sold or in the latter cases, slaughtered properly]. If he stole [a sheep or an ox standing] in the premises of the owners and [then removed it from the premises, thereby *halachically* taking criminal possession of the animal, and] slaughtered it or sold it outside their premises; or if he stole it outside their

אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. גָּנַב בְּרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים וְטָבַח וּמָכַר חוּץ מִרִשּׁוֹתָם. אוֹ שֶׁגָּנַב חוּץ מִרִשּׁוֹתָם. וְטָבַח וּמָכַר בְּרִשּׁוֹתָם. אוֹ שֶׁגָּנַב וְטָבַח וּמָכַר חוּץ מִרִשּׁוֹתָם. מִשְׁלָם תְּשַׁלְּמוּי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. אֲבָל גָּנַב וְטָבַח וּמָכַר בְּרִשּׁוֹתָם פְּטוּר: וְהָיָה מוֹשְׁכוֹ וְיוֹצֵא וּמֵת בְּרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים פְּטוּר. הִגְבִּיהוּ אוֹ שְׁהוּצִיאוּ מִרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים וּמֵת חֵיב, נִתְּנוּ לְבִכּוּרוֹת בְּנֵו אוֹ לְבָעַל חוֹבֵו לְשׁוּמֵר חֲנָם, וְלְשׁוֹאֵל, לְנוֹשֵׂא

premises [the animal was standing on the road and he took criminal possession by *meshikah* — pulling the animal] and slaughtered it or sold it on their premises; or if he stole it and slaughtered it or sold it outside their premises [and took criminal possession of the animal], he would have to make fourfold or fivefold payment. But if he stole it and slaughtered it or sold it in their premises, [without ever taking criminal possession] he would be exempt [since the theft was never completed; however, he would be responsible for damages].

(6) If, as he was pulling it out, it died while still in the premises of the owners, he would be exempt [of *kefel*, since he never took criminal possession, the theft has never been completed], but if it died after he has lifted it up [he would be liable, since possession is transferred by lifting up even while in the premises of the owners; see Kiddushin 25b], or after he had already taken it out of the premises of the owners [possession is not transferred by the act of pulling unless the animal has already left the premises of the owners], he would be liable [for as soon as the animal came into the criminal possession of the thief, the theft became complete]. So, too, if he gave it to a *Kohen* for the redemption of his firstborn son [i.e., he told the *Kohen*: Go to the field and take my animal in lieu of the five *shekel* I owe you; see Numbers 18:16, and it was not his animal] or to a creditor, or [he says] to an unpaid guardian [go take my animal and guard her], or [he says it] to a borrower, or to a paid guardian, or to one hiring [pay me and you may hire and take her, and it turns out that the animal was not his],

רבנו עובדיה מברטנורא

שאם השאיר גיזוניה או קרניה, דלא הוי שיויר, ולא מפטר בהכי: **הנוחר**. קורעו מנחיריו עד לבו: **והמעקר**. עוקר סימנים, פטור. ואפילו לרבנן דאמרי שחיטה שאינה ראיה שמה שחיטה, דהא לאו שחיטה היא כלל: **ו היה מושכו ויוצא**. פטור מכפל: **הגביהו**. אפילו ברשות בעלים. שהרי הגבהה

and as he [the *Kohen* or creditor or guardian etc.] was pulling it out it died, while still in the premises of the owners, he would be exempt; but if it died after he [the *Kohen* or creditor or guardian etc.] had lifted it up or already taken it out of the premises of the owners, he [the thief] would be liable (see Rashi 79b).

(7) It is not right to breed small cattle

[sheep and goats, as these destroy the crops of the field] in Eretz Yisrael [where the produce of the fields was of public concern]. They may, however, be bred in Surya [those areas captured by King David in a manner where they did not assume the holiness of Eretz Yisrael and these areas are not of public concern. However, if he damaged someone's field he has to pay for it] or in the deserts [which are far from the fields] of Eretz Yisrael. It is not right to breed hens [as these usually peck in garbage heaps and may expose impurities] in Jerusalem on account of the sacrifices [which are eaten there and might easily be defiled by some impurity brought by the chickens], nor may *Kohanim* do so [i.e., breed hens] throughout the whole of Eretz Yisrael, on account of their food [consisting mainly of *terumah*], which has to be ritually clean [in accordance with Leviticus 22:6-7]. It is not right to breed pigs anywhere. No man should breed a dog [as, by barking, it might frighten pregnant women and cause miscarriages] unless it is on a chain. One does not place nets for doves unless at a distance of thirty *ris*

רבנו עובדיה מברטנורא

קונה בכל מקום: נתנו. גנב לכהן, בחמש סלעים של פדיון בנו: היה מושכו. הכהן או בעל חוב או השומר. ומת ברשות בעלים: פטור. הגנב מכלום: ז אין מגדלין בהמה דקה בארץ ישראל. משום ישוב ארץ ישראל, שמפסידין את הזרעים: אבל מגדלין בסוריא. ארצות שכבש דוד. דלאו שמיה כיבוש, ולא חישינן בה לישוב. ואם יפסידו שדות אחרים ישלמנה: אין מגדלין תרנגולים בירושלים מפני קדשים. שאוכלין שם. ודרך תרנגולים לנקר באשפה, ושמא יביאו עצם [כשעורה] מן השרץ ויטמאו את הקדשים: ולא יגדלו כהנים תרנגולים בכל ארץ ישראל: מפני הטהרות. שהכהנים אוכלים תרומה וצריכים לשמרה בטהרה: חזירים. מפרש טעמא בגמרא, כשצרו מלכי חשמונאי זה על זה היו רגילים בכל יום שהיו אלו שבחוץ מעלים להם תמידים לאלו שבפנים. יום אחד העלו להם חזיר, כיון שהגיע לחצי חומה נעץ צפרניו בחומה ונודעוה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. באותה שעה אמרו ארור המגדל חזירים: את הכלב. מפני שנושך

שכר, ולשוכר, והיה מושכו ומת ברשות הבעלים, פטור. הגביהו או שהוציאו מרשות הבעלים ומת, חייב: ז אין מגדלין בהמה דקה בארץ ישראל, אבל מגדלין בסוריא, ובמדרות שבארץ ישראל. אין מגדלין תרנגולים בירושלים, מפני הקדשים, ולא כהנים בארץ ישראל מפני הטהרות. אין מגדלין חזירים בכל מקום. לא יגדל אדם את הכלב, אלא אם כן היה קשור בשלשלת. אין

[= four *mil*] from inhabited settlements
 [so that doves belonging to private
 owners in the settlement should not be

פּוֹרְסִין נְשִׁבִין לְיוֹנִים. אֶלָּא אִם כֵּן הָיָה רְחוֹק
 מִן הַיְשׁוּב שְׁלֹשִׁים רֵיס:

enticed into the nets].

רבנו עובדיה מברטנורא

ומנבח ומפלת אשה מיראתו: **נשבים**. פחים. שלא ילכדו בהם יוני בני הישוב: **שלשים ריס**. ארבעה
 מילין:

eMishnah.com